

ДІЯЧІ КУЛЬТУРИ ВИМАГАЮТЬ ВІДЧИЩЕННЯ ШЕВЧЕНКОВОГО КРАЮ

Київ. — У зв'язку зі 175-тиріччям з дня народження Тараса Шевченка, видатної діяч мистецтва Української РСР звернувся до уряду республіки з приводу кризового стану екології Шевченкового краю.

На лівому березі Дніпра в місті Каневі напружені могили Т. Шевченка будують величезний промисловий комплекс, а біля міста Чигирини розпочалося будівництво атомної станції. Таким чином руйнується історична частина країни з унікальними ділянками природи лісостепової зони та пам'ятками історії культури України, таких як: могила Т. Шевченка в Каневі, Богданова гора в Чигирині, усадьби Б. Хмельницького в Суботіві, Холодницький лісовий масив, з яким пов'язана визвольна боротьба українського народу (Коліївщина), села Шевченкові й Морині, де народилися і провідали роки Т. Шевченко.

Багато громадян республіки звертаються до преси, телебачення, радіо зі скаргами на безвідповідальні дії міністерства атомної енергетики СРСР та міністерства хемічної промисловості СРСР. Обговоривши і узгодивши ці питання з громадськістю, у своєму зверненні до республіканського уряду мистецтв пропонує:

1. Провести перепроєктування соціально-економічного розвитку Шевченкового краю Черкаської та південної частини Київської області з посилення розвитку промисловості, зокрема атомної енергетики, хемічної промисловості, машинобудування — на індустрію туризму, відпочинку, трудящих та висококультурне сільське господарство. Для цього необхідно терміново припинити розпочате будівництво Чигиринської АЕС і промислового комплексу на лівому березі Дніпра в Каневі, а також перевести всі без винятку підприємства регіону на екологічно чисті технології.

2. Жити невідкладних заходів, спрямованих на припинення ерозії берегів Канівського моря, зокрема в місцях, де виявлено всевітньо відомі пам'ятки археології. Перевести Канівську ГЕС на непіковий режим роботи.

3. Надати статус історичного місця Каневу, Чигирину, Переяславу-Хмельницькому, Богуславу, Білій Церкві, Умані, Яготину, Золотоноші, Корсуню-Шевченківському. При цьому місту Каневу надати республіканське підпорядкування.

4. Залучити до активного використання в культурно-освітній роботі якомога більшу кількість пам'яток історії, культури, природи краю, розширити музейну мережу як за рахунок розбудови існуючих музеїв, так і створення нових, а також розширити мережу заповідних територій краю.

5. Опорядження та музеефікацію шевченківських місць, усіх пам'яток історії та культури регіону проводити на принципах меморіальності, історичності, гласності й широкої конкурентності проєктів.

6. Для розвитку індустрії туризму та відпочинку в шевченківських місцях створити спеціальний фонд. Розпорядником цього фонду повинен стати Шевченківський комітет, який після ювілейних урочистостей 1989 року, має перетворитися на постійний державний орган.

Всі ці пропозиції вироблені з врахуванням відповідних статей конституції УССР на розширеному засіданні Комісії екології природи і культури при Київській організації Спілки Художників України, в якому брали участь представники Київської організації Спілки Письменників України, Українського фонду культури, асоціації „Зелений світ”, Українського товариства охорони природи, Державного комітету по охороні природи УССР, Українського товариства охорони пам'яток історії і культури, науковців Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка, громадськості Києва, Черкаса, Канева і схвалені IV пленумом Спілки Художників УССР.

Під зверненням підписалися 25 видатних академиків, художників, письменників, серед них: Ю. Мушкетик, І. Драч, Л. Костенко, Д. Павличко, композитори Г. Майборода й А. Штогренко.

Започатковано Рік Української Мови

Оттава (ОУП). — Основане в 1964 році з нагоди 150-ліття народження Тараса Шевченка Товариство Плекання Рідної Мови у Вінніпегу оприлюднило з нагоди Року Української Мови підсумки своєї 25-літньої діяльності — бібліографію-показник змісту річника „Слово на сторожі” за роки 1964-88.

Цей показник у опрацюванні довготривалою членом ТПРМ Ольги Войченко з Оттави вийшов з початком 1989 року як 26-те число „Слово на сторожі” (Вінніпег-Оттава-Монреаль). Він реєструє статті таких українських мовознавців у вітчизняному світі як св. п. К. Біда, П. Ковалів, Т. Залеський, Є. Олександрів, а з живучих Я. Рудницький, П. Одарченко, В. Жила, Яр Славутин, В. Чаплинко, В. Яцун, Ю. Шевельов, О. Горбач і інші.

З нагоди 25-ліття існування ТПРМ проф. Я. Рудницький, його основник, виступив у п'ятницю, 13-го січня, в „Голосі Америки” у Вашингтоні, коментуючи проголошення V Конгресу

СКВУ Року Української Мови та характеризуючи стан її в діаспорі, зокрема коли йде про привертання її статусу державної мови згідно з законом Директорії УНР із 1-го січня 1919 року. Тієї самої справи він торкнувся в своєму слові-привіт від ДЦ УНР на бенкеті з нагоди січневих роковин у Торонто 21-го січня ц.р.

Товариство Плекання Рідної Мови планує в 1989 році провести ряд симпозиумів і викладів на тему становлення української мови в Україні й у вітчизняному світі. Українські наукові, культурно-освітні, громадські та професійні установи й організації запрошуються до співпраці й виможнення представникам ТПРМ відбутися в місцях українського поселення в Америці, Канаді, Європі, Австралії й інших країнах. За інформаціями слід звертатися до Управління ТПРМ, 911 Carling Ave. Ottawa, Ont. K1Y 4E3 Canada.

В Принстоні поставлять п'єсу про Чорнобиль

Ньюарк, Н.Дж. — Рецензентка Бетті Спіро з газети „Стар Леджер” помістила у недільний додаток „Розвага” з 29-го січня ц.р. допис про заплановану виставку російської драми в англійським перекладі, під назвою „Саркофаг” у МекКартер театрі в Принстоні, Н.Дж., від 7-го до 26-го лютого.

Цю драму, базовану на нуклеарній катастрофі в Чорнобилі, написав Володимир Губасев, російський журналіст і драматург. Він був допущений до Чорнобильської АЕС в тиждень після катастрофи, як один із перших журналістів і багато писав про катастрофу, маючи відповідне знання, бо від 25 літ пише на нуклеарні теми. Свої спостереження і переживання у Чорнобилі завершив цією драмою, яку, як він каже, написав протягом вісьмох днів.

Престижний театр на хемпусі Принстонського університету покладе виставу із симпозиумом в суботу, 11-го лютого, під назвою „Мідія як сумління суспільства”. Участь братимуть науковці, журналісти, протинуклеарні активісти. Сам драматург має бути на відкритті п'єси у п'ятницю 10-го лютого і на симпозиумі, а також запланована його публічна доповідь про драму в театрі МекКартер 6-го лютого в год. 8-й вечора.

Адреса театру: McCarter Theater, Princeton, N. J. 08540; tel.: (609) 452-3616.

М. Грушевський та історія України є темою статті в англійському журналі

Джерзі Сіті, Н.Дж. — Понад півстолітній англіїстський місячник, що виходить у Лон-

доні п.н. „Історія сьогодні”, у своєму числі за січень 1989 року помістив обширну статтю пера молодого українського дослідника, що працює при Катедрі Українознавчих Студій при Торонтоському університеті, Томі Приймака п.н. „Грушевський і „загублена” історія України. В цій статті, що прикрашена численними ілюстраціями, між іншим також малою Україною, автор інформує неукраїнських читачів про значення Михайла Грушевського як історика і політика та першого президента Української Народної Республіки.

Він теж доволі точно переходить найбільшу працю М. Грушевського — десяти томник „Історія України-Руси”, яким автор відмежував історію України від історії московського народу, починаючи від Київської Русі. Така інтерпретація історії України, як пише Т. Приймак, покла під критику союзу російського режиму, що закінчилася тасмичною смертю М. Грушевського в 1934 році, а в слід за тим засудженням союзу режимом його „буржуазної політики” та виключенням „Історії України-Руси” як наукової праці, а введення централізації та русифікації в історичні підручники СРСР.

Т. Приймак підкреслює в своїй статті, що теорія М. Грушевського про українську окремішність від московської держави була підтримана білоруськими, литовськими та польськими істориками, наперекір російським, та західним історикам, що досі відкидають національну концепцію ук-

А. Щаранський може стати амбасадором Ізраїля в ООН

Єрусалим. — Ізраїльський уряд розглядає справу про призначення постійним представником країни в Організації Об'єднаних Націй колишнього радника Нації провозахисника і політязя Анастасія Щаранського, який приїхав в Ізраїль три роки тому після звільнення зі союської в'язниці.

За кандидатуру А. Щаранського виступають в першу чергу перший заступник міністра закордонних справ Ізраїля Беніамін Нетанягу, який займав пост амбасадора в ООН від 1984 до 1988 року, а також його шеф — міністер закордонних справ Моше Аренс. Вони вважають, що широка популярність А. Щаранського у всьому світі і його визнання авторитетом правозахисника підуть на користь Ізраїлю.

Ізраїльське радіо повідомило, що Нетанягу і Аренс офіційно підтвердили, що кандидатура Щаранського розглядається серйозно. Представник прем'єр-міністра Азі Пазнер повідомив, що Іцак Шамір, який відчуває глибоку повагу до мужнього правозахисника, також надіється, що його при-

значення в ООН піде на користь Ізраїлю. Покищо неясно, як до цього проєкту поставиться міністер фінансів Шімон Перез, думка якого як лідера Робітничої партії обов'язково повинна братися до уваги при вирішенні справ такого рівня згідно з коаліційною угодою.

Дехто в Ізраїлі, однак, побоюється, що призначення Щаранського може пошкодити шансам на відновлення дипломатичних відносин зі Союзом Радянських Союзів, бо союський уряд може сприйняти це як образ для себе. В СРСР Щаранський відбув у Чистопольський в'язниці дев'ять років з 13, призначених йому згідно з вироком за „зраду батьківщини”. Союський Союз розглядає ООН як вигідну для себе ділянку контактів з Ізраїлем через його представників.

Виступаючи на радіо, Щаранський підтвердив, що з ним обговорювалися справи про можливе призначення „на високий пост в Нью Йорку”, але він офіційно пропозиції стати постійним представником при ООН покищо не дістав.

У СВІТІ

СПІВРОБІТНИКИ МІНІСТЕРСТВА закордонних справ Франції повідомили кореспондентів, що союський математик Яков Коган, який брав участь в міжнародній конференції в Парижі, „пропав без вістей”. У вівторок, 31-го січня ц.р., представник міністерства закордонних справ Ізраїля заявив, що Коган без жадних перешкод прибув до Єрусалиму кілька днів тому. Алон Ліль заявив, що Коган попросив Ізраїль надати йому політичний азил. Ліль однак відмовився коментувати справу втікача, кажучи, що він нічого не знає про обставини, які змусили Когана залишитися на Заході.

ЗАХІДНОНИМЕЦЬКА ГАЗЕТА „Більд” повідомила, що ще минулого тижня в Бухаресті помер прем'єр-міністр румунського уряду Константин Даскалеску, але тамошний режим, невідомо з яких причин, тримав справу смерті прем'єра засекречено. Кореспонденти згаданого німецької газети думають, що про смерть Даскалеску промовчали тому, щоб не затьмарювати триденне відзначення дня народження президента і першого секретаря румунської компартії Ніколае Чаушеску. На думку газети „Більд” пост прем'єра правдоподібно перебрала дружина Чаушеску, велика активістка компартії і член Центрального комітету, Елена Чаушеску, яка була допер заступником прем'єра.

В ЄРЕВАНІ, ВІРМЕНІЯ, далі триває війняковий стан, проголошений головнокомандувачем союських-військових частин, які перебравли контроль над містом. Без спеціальної поведки від військової командувачі вірменці не мають права покидати своїх приміщень від 1-го години після півночі до 5-ї рано. Кореспондент агентства Асоційовані Прес Ендрю Кеттел, який супроводжував по Вірменії негритянського активіста, колишнього кандидата на президента від Демократичної партії і пастора Джессі Джексона, заявив, однак, що число союських вояків на вулицях Єревану значно зросло. Іх правдоподібно, відтягнули до касарень поза містом, а в місті залишилися тільки кінцеве число вояків потрібне для зберігання порядку. Дж. Джексон зустрічався з республіканськими керівниками і обіцяв поробити заходи, щоб ЗСА збільшили допомогу для населення Вірменії. Перед відлітом в Єреван Джексон в Москві зустрічався з головою Комітету для плекання дружби із закордонними країнами Валентиною Терешковою.

РУМУНСЬКИЙ КОРОЛЬ Михайл прислав до Комісії Організації Об'єднаних Націй в Женеві листа, у якому він просить голову Комісії у справах оборони прав людини Марка Боссея ближче приглянутися до подій в Румунії і поробити заходи, щоб захистити 23-мільйоновий нарід перед переслідуванням скрайнім комуністичним режимом під керівництвом диктатора-сталініста Ніколае Чаушеску. Він просить ООН допомогти румунам позбутися безправ'я і матеріальної нужди та добитися демократизації системи хочби в дусі Гельсінкських угод і голошеної союським керівником політики гласності та перебудови.

СОВЕТСЬКИЙ СОЮЗ отримав менше як 100 мільярдів від приблизно 70-ти країн світу як допомогу для жертв у Вірменії в грудні минулого року. Крім горщик, багато держав надіслали до Вірменії харчі, одяг, медикаменти, накривала, шатра та багато інших потрібних для життя речей. Союський керівники відмовилися однак від подібної допомоги, запропонованої для жертв землетрусу в Таджикистані. Вони заявили, що „ми мовляв, дамо собі раду самі і власними силами”, — заявив кореспондентом керівник інформації при міністерстві закордонних справ СРСР Геннадій Герасімов. Допомогу були запропоновували ЗСА, Великобританія, Голландія, Італія та багато інших країн. „Ми дякуємо усім країнам, які виявили бажання допомогти, але потреби в Таджикистані є неспівмірно менші від потреб у Вірменській ССР”, — заявив Герасімов.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Ізраїля Іцак Шамір, виступивши на зустрічі рабів, які прибули до Ізраїля із ЗСА, заявив, що він не хоче мати жадного діла з Палестанською Визвольною Організацією і ніколи не погодиться на створення незалежної держави Палестини на окупованих арабських територіях, тобто на західному березі ріки Йордан і смузі Гази. Він однак запропонував вивести частину ізраїльського війська з окупованих земель у заміну за погодження палестинців, які живуть на тих землях, на автономію і створення самоуправи. Очевидно, палестинці повинні припинити заколот і шукати мирної коєкзистенції з ізраїльськими поселенцями. Покищо араби такий план Шаміра відкидають.

МОСКВА ЗАМІНИЛА ГОЛОВНОКОМАНДУВАЧА ВАРШАВСЬКОГО ПАКТУ

Москва. — Союський керівники повідомили в четвер, 2-го лютого ц.р. офіційно про заміну головнокомандувача військами Варшавського Пакту. Маршала Віктора Г. Кулікова, який займав цей важливий військовий пост на протязі 17 років, замінить Пйотр Г. Лущев, чотириріковий генерал, якого вважають прихильником Михайла Горбачова, теперішнього генерального секретаря ЦК КПСС і голови Президії Верховної Ради СРСР та з величчю його політичної гласності й перебудови.

Пост головнокомандувача Варшавського Пакту вважають в Москві на рівні керівника генерального штабу армії СРСР. Ген. Л. Лущев, 65-річний старшина, вступив до союської армії дуже молодим юнаком в 1941 р., був поранений в боях під Ленінградом, а закінчивши старшинську школу командував різними частинами, головую у повноцінному часі. На його долю припало тепер програма зменшення союських військових частин у сателітних країнах, прийняті на 50,000 вояків і 5,000 танків та іншої зброї, що, на його думку, зовсім не послабить боєвої спроможності членських держав, з огляду на наявність нової модерної зброї, яка у великій мірі заступає людей.

З другої сторони, перенесення 67-річного маршала В. Кулікова на релативно нижчий пост до інспекторату московської військової округи, свідчить про далекоєзні зміни в союській військовій ієрархії і обсягудування найважливіших постів в армії прихильниками до М. Горбачова людьми.

Від часу перебрання влади в СРСР в 1985 р. М. Горбачов і його найближчі співробітники змінили 20 найвищих старшин, які займали ключеві позиції в армії, а частинно також в Центральному Комітеті КПСС і Політбюро. Тільки маленька частина найвищих старшин залишилася на своїх постах і то переважно на провінції. Замість були також шефи штабу армії і міністер оборони СРСР. Раніше ходили чутки, що на місце маршала Кулікова прийдє цілком молодший віком від нього старшина, але в сателітних державах почулися голоси, що Москва, мовляв, міняє цілий склад старшинського корпусу і посилає старших віком старшин на пенсію. Треба припускати, що в Москві взяли ці поголоси до уваги і тому перемогла кандидатура ген. Лущева, який молодший від Кулікова тільки на два роки.

Військові аналітики на Заході здогадуються, що головним фактором заміни було те, що Куліков належав до прихильників колишнього союського диктатора Брежнєва, а тим самим не міг бути прихильником нової теперішньої політики, а Лущев навпаки, тут і там висловлювався за перебудову мілітарної системи з оєзивної на оборонну, ідучи тим самим по лінії пропозицій М. Горбачова і порихильників у Політбюро.

В АМЕРИЦІ

У СЕРЕДУ, 1-ГО ЛЮТОГО ц.р., президент Джордж Буш подав до загального відома, що він номінує на пост представника державних інтересів перед Верховним Судом, ЗСА Кеннета Старра, федерального суддю з Вашингтону. Цей 42-річний номінат у Вашингтонських правничих колах є бачений вже від довшого часу, як майбутній кандидат до Верховного Суду ЗСА, то ж номінування його Президентом на цей пост тільки збільшує його можливість оєзнення цієї мети. Погляди нового номіната в загальному є консервативними.

ОДНА З НАЙБІЛЬШ величчя і найдавніших парад, які відбуваються на відомій в цілому світі ньюйоркській П'ятій авеню, — це парад ірландських американців з нагоди дня св. Патрика, що відбувається вже впродовж 229 років в половині березня. Цьогорічна парад закроється ще більш величчаво, хоча б з тої причини, що це вперше в історії, головним маршалом-проводирем буде жінка. Удостоюєся цієї чести 66-літня ірландська американка з Квінсу, Дороти Гейден Кудай, яку вибрали голосуванням представники 187 ірландсько-американських організацій.

ПІДЛІТКИ ВЕДУТЬ перед в автомобільних катастрофах ЗСА, на другому місці є водії від понад 75 років. Тому Американська асоціація пенсіонерів, Крайова рада безпеки та Американська автомобільна асоціація організували курси для старших віком водіїв, які тривають біля вісім годин і коштують від 5 до 35 дол. Іх вчать, як треба надолужувати послаблення зору, як сповільнення рефлексів, сповільнення швидкості та збільшення часу на прочитання дорожовказів. В нагороду для тих пенсіонерів, що кінчають цей курс в деяких стейтах, оєзпеченеві фірми дають їм знижки (в деяких випадках 25 відсотків) на забезпечення полісах.

З ОГЛЯДУ НА НИЗЬКІ ціни нафтової ропи та приманливі перспективи видобування цієї ропи поза границями ЗСА примусило олівни і газові фірми обизити ще більше свої видатки на шукання ропи в Америці. Все це змушує американського покупця бути чим раз більше залежним від достачі позаграницного палива, за яке приходиться платити куди більшу ціну. Справа тут не тільки в залежності на чужих постахальниках, але й в тому, що заграничні продуценти перебирають контроль ринку в Америці, що є нездоровим, явищем для нафтової індустрії як і для економіки країни взагалі.

У ЧЕТВЕР, 2-ГО ЛЮТОГО ц.р., два члени Палати Репрезентантів запропонували в Конгресі ЗСА законопроект, який заборонятиме підписування угод про народжування дітей для інших. Цей законопроект внесуть Барбара Боксер і Генрі Гайд, які хочуть, щоб в ЗСА закінчили торгівлю, останніми часами досить попатну, народжування дітей для безплідних подруж за грошеву винагороду. Ці заходи виникли в наслідок широкого розголосеного процесу в Нью Джерсі, справі немовляти „М”, де жінка за суму 10,000 дол. народила дитину безплідному подружжю, а тоді змінила свою думку та в суді домагалася своєї раніше проданої дитини.

КОЛИ ЗАСОБИ МАСОВОЇ інформації подали першу вістку про те, що до Нью Йорку на триденні відвідини для пропагування англійських текстильних, іграшкових та одягових виробів приїжджає принцеса Діана, то Нью Йорк понав у шал „Діаноманії”. Не зважаючи на свої протикоролівські переконання, американці при кожній нагоді відвідин, котось з королівської родини Великобританії попадають майже головною в екстазу. Княжна Діана, дружина престолонаслідника Англії князя Вальї Чарльза, від хвилини свого приїзду в середу увечері, 1-го лютого ц.р., зачарувала всіх, що мали нагоду побачити її особисто, з далека чи на екранах телебачення.

В. Коротич: „Нам потрібно співпраці з українцями діаспори”

Вашінгтон (Марта Зелик). — В середу, 25-го січня ц.р. в приміщеннях Українського Католицького Центру св. Софії Віталій Коротич, український поет і редактор російського журналу „Огоньок”, зустрівся з українською громадою столиці ЗСА. Цю зустріч організувала Вашингтонська Група, спілка українських професіоналів з оєсідом у Вашингтоні.

В. Коротич прибув до ЗСА для того, щоб приглянутися інаугурації президента Джорджа Буша. Крім своїх офіційних обов'язків кореспондент Коротич знайшов час на розмови з різними групами американців, які цікавляться сучасними подіями в СРСР.

Не зважаючи на те, що гість прибув на цю зустріч дві години пізно (його літак з Чикаго запізнився), більшість із близько 150 присутніх заявили, що варто було чекати на розмову з таким рідкісним гостем.

В. Коротич розпочав свої заваги ствердженням, що Україна переживає різні процеси та що відповідальність за успішне завершення цих процесів припадає на кожного громадянина України. І дійсно, думка, що український народ мусить виразно й рішуче проявити свою волю, проходила червоною ниткою крізь півторогодинний виступ В. Ко-

В. Коротич (посередні) з Р. Хом'яком (ліва) і Я. Бігун.

(Фото: Наталя Слюзар).

ротича. Відповідаючи на запитання присутніх, український поет заторкнув цілу низку тем: мови, економіки, партійної бюрократії, релігії, захисту природного довкілля, відзначення Тисячоліття Хрищення Руси-України, зв'язків з діаспорою, гласності й перебудови, української історії.

В. Коротич заявив, що найкращим прикладом для України є балтійські країни та що Україна мусить старатися дійти до того рівня, на якому тепер знаходиться Естонія. Якщо український народ бажав зміни в партійному керівництві, якщо народ вважає, що сучасне ке-

рівництво республіки не обстоє інтересів українського народу, то народ мусить вимагати зміни. Те саме стосується становища української мови, яку треба піднести з глибини, до яких вона докотилася за часів застою. Нам потрібно, сказав Коротич, обов'язкового навчання української мови в школах, обов'язкового використання української мови в діловодстві, і навіть надання українській мові статусу державної мови. Кінотеатри Довженка повинні випустити кінофільм українською мовою, українська молодь

(Закінчення на стор. 3)

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1983

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription: 1 year \$40.00 6 months \$22.00 3 months \$12.00
UNA members: 1 year \$15.00 Change of address: \$1.00 Make
check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:

Svoboda 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346

Jersey City, N.J. 07303

Афганістан — советський В'єтнам

Американські газети принесли фото, як один з морських піхотинців, що сторожили американську амбасу в Кабулі, столиці Афганістану, спустив американський прапор із щогли та, склавши його, передав амбасадорів, чи пак шарж д'афер Джанові Гласменові. Амбасадор закрито і нечисленні американські громадяни, які ще залишилися у цій країні, зробили це на власний ризик, всупереч закликів амбасад — залишити Афганістан, його бо майбутність може принести дуже прикрі несподіванки. За Женевським договором советська 100,000 армія, яка вмаршувала була до Афганістану у грудні 1979 року, має до 15-го лютого цього року відійти геть — до одного вояка включно.

Мимохід, наче автоматично насувається порівняння з В'єтнамом і тамошньою американською поразкою. Паралелю остільки вірна, що в одному і другому випадку — американська і советська суперпотуги понесли поразку в країнах, що їх ціле населення становить дрібну частинку близько 246-мільйонного населення ЗСА і приблизно стільки же населення СССР. Основна різниця ця, що коли програ Америки принесла цілому колишньому французькому Індокитаєві — цілому В'єтнамцю, Ляосові і Камбоджі — комуністичний режим, то в Афганістані програл комунізм, насаджений там і підтримуваний військовою потугою Советського Союзу. Советська інвазія до Афганістану пригадувала трохи советську інвазію до Мадярщини у 1956 році: в одному і другому випадку советські вожді арештували і розстріляли тамошніх таки комуністичних лідерів — Імре Надя на Мадярщині й Абдулла Аміна в Афганістані. І тут і там Москва поставила своїх вірних і певних лакеїв. На Мадярщині мало-помало відносини змінилися в користь демократизації. В Афганістані сталося зовсім інше. Там несповна 20-ти мільйоновий нарід став підтримувати спершу кволу, згодом щораз сильнішу і могутнішу протикомуністичну партизанку. Правда, афганські партизани дістали підтримку від Америки через сусідній з Афганістаном Пакистан. Гроші, вояки, зброя, військові дорадники, все це пішло з Америки до Пакистану, який став безпечним сховищем для втікачів з Афганістану та вишкільною і впадною базою для партизанів. Наче автоматично пригадується нещасна доля України в її визвольному здвику у роках 1917-20. Якщо не було би трагічного для української свободи явища „неутраляності“, то 50-мільйонний український нарід міг перемогти і червону советську і білу денікінську навалу. Але українські маси не мали ще тоді державницької свідомості, а на половину менший від них народ афганський ті мав.

Советський генерал публічно признав „ми програли“ і завдяки гласності цю його заяву проголосило офіційне советське пресове агентство ТАСС. Але — чому ж тоді американський Уряд та уряди всіх західних держав — з Великобританією і Францією у провіді — парадили своїм громадянам мерщій виїхати з Афганістану, бо ніхто їх не зможе боронити, коли літять відомі їхні амбасадори в Кабулі? Річ у тому, що афганський народ був з'єднаний у спротиві, але він поділений на сім окремих політичних груп (яка схожість з українською діаспорою!) і найкращий знавець тамошніх відносин, дипломат Майкл Мирфі, який був дорадником Президента у середньо-східних справах за Регена і залишається таким за Буша, — твердить, що цих сім амбівних афганських фракцій можуть задля амбіції своїх провідників повести громадянську війну. Америка, Великобританія, Франція і сусідній з Афганістаном Пакистан проголосили, що вони — зберігаючи неутраляльність у цій внутрішньо-афганській завірюсі — сприятимуть американським заходам — заморити афганський народ. Президент Буш заявив публічно в минулому тижні, що Америка не відречеться своєї „активної ролі“ в Афганістані також після відходу відтілі советських військ. Поки що в Афганістані виграє принцип волі. І добре сталося, що програла Москва. Віну у В'єтнамі програла Америка, бо демократичний Конгрес і маси американського суспільства не здавали собі справи, що таке комунізм і що треба помагати борцям за свободу. Програла Америка також тому, що Ліндон Джансон спутав був руки власним генералам у В'єтнамі, диктуючи стратегію і тактику з Білого Дому. І той „в'єтнамський комплекс“ залишився дотепер: бо демократичні ліберали є проти допомоги борцям за свободу в Нікарагуа. Всупереч мудрому твердженню римлян — історія не завжди є „вчителькою життя“

Три Військові З'їзди репрезентували приблизно три мільйони „українізованих“ вояків південно-східного фронту. А під Крути можна було вислати Студентський курінь, дві сотні Юнацької школи і курінь Гайдамаків, разом приблизно 600 вояків, погано вишколених і озброєних, проти 4,000 большевицького війська Муравйова.

І Дурбак захоплений Миколаю Міхновським. Знаменита характеристика Міхновського поєдана в газетній Енциклопедії Українознавства проф. Володимиром Яневим. Міхновський став відомий своєю брошурою „Самостійна Україна“, виданою у Львові: це була його промова на Шевченківській академії у Харкові. Майже одночасно — на переломі минулого і цього сторіччя появилася брошура „Україна Ірредента“ Юліана Бачинського, соціал-демократа, і майже одночасно і в Галичині і на Наддніпрянщині появилася перші політичні партії. А в Англії вже 1215 році появилася „Магна Харта Лібєртатіс“ („Велика Харта свобод“) Міхновський був членом УЦРади від Товариства Українських Поступовців (ТУП) і УРовольційної Партії (РУП). Коли Іван Дурбак ремствує, що негайно в 1917 році не проголошено української держави — то це просто смішне твердження. У тому часі не тільки на Наддніпрянщині,

Згідно з енциклопедичним словником, бібліографія — це опис книжок, або наука про книжки та їх зберігання, або перекладування. Чому ж ця діяльність літературної праці є настільки важливою, що деякі люди вирішили присвятити їй усю свою творчу діяльність чи працю?

На це в цій книзі відомий наш лікар і бібліограф д-р Павло Пундій у своїй передовій дає таку відповідь: „Усі науки від найдавніших часів і дотепер беруть свій початок у книзі. За допомогою писаного чи друкованого, до нас говорять найкращі таланти світу, що в ділянці логічного мислення репрезентують свої „народи“. Незнищимий той народ, що носить за пахухою писані заповіді історії свого народу. Бо тільки з такою метрикою набувається призначення бути усім рівним і з рівними правами“.

Із цього виникло питання — хто в теперішні часи в найбільшій мірі докладає праці в ділянці української бібліографії, то напевно не помилимося, коли скажемо, що цією справою є д-р філософії Максим Бойко. До того ж, він дуже працюючий. Наприклад, працюючи науковим працівником при університетській бібліотечі в Блумінгтоні, Індіана, від 1967 до 1985 років, протягом 18-ох років, він написав і опублікував 22 бібліографічні праці — більше, ніж одна праця кожного року. І ці праці не є маленькими — 50-60 сторінковими брошурами — це солідні, переважно — 150-200 сторінкові і більше книги, як, наприклад, „Бібліографія джерел історії Волині“ (244 стор.), „Бібліографічний огляд збройної боротьби Волині“ (335 стор.), „Книгодрукування в По-

часві та Крем'янці“ (151 стор.) та інші. У шостій виданій праці автор поставив перед собою завдання „розкрити культурні рушійні сили нашого народу визвольних змагань, які ще й досі мають вплив на книгознавство та бібліографію“, як він пише на початку книги. Для цього свої дослідження він розділяв на три головні періоди, а саме: 1. Документація визвольних змагань (1917-1921); 2. Бібліографія матеріала та діаспори до 1980 року та 3. Бібліографічні друку комуністичного правління, 1931-1980 років.

Так варто пригадати, що першою бібліографічною працею чи енциклопедією в нашій історії і на сході Європи взагалі був славо-звісний „Ізборник Свято-слава“, Київ, 1073 року. Він мав 383 статті, серед яких три були бібліографічними вказівками.

Звичайно, в цій короткій анотаті неможливо подати бодай малу частину з цієї колосальної кількості бібліографічних документальних фактів, які автор подає на 216-сторінках свого великого формату (20x28 см.) праці. Для ілюстрації змісту цієї книги наведемо лише деякі факти, або статистичні дані.

І так, доведеться, що в той час, коли в дуже нещасливому році для України — 1847 (рік заслання Т. Шев-

Іван Кедрин

ПРОТИ ЗНЕЦІНЮВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ЗДВИГУ

II.

але після першолистопадового перевороту в Галичині не було ким скласти адміністративний апарат, на Наддніпрянщині стояла російська армія і вся економіка зосереджена була в організації ПРОТОКОЛІС-у (промисла, торгівлі, фінансів). Коли 30-го серпня 1919 року об'єднані армії УНР і УГА здобули Київ, то денікінці опанували його не тому, що мости не були бережені, а тому, що генерал Кравс перетворився з генерала Бредовим і Бредов мусів Кравсові більше імпонувати, як Штаб Головного Отамана. Кравс, — як і „диктатор“ Євген Петрушевич не розуміли, що це вже революція і що приходить воявати в умовах революційного хаосу.

Коли Іван Дурбак твердить, що „замарновано дев'ять місяців“, то грубо помиляється. Не замарновано, а перероблено велетнєську роботу. Перший Універсал появилася 10-го червня 1917 року. Четвертий — 22-го січня 1918. За тих кілька місяців українська політична думка перейшла шлях

від автономізму по через федералізм до державності. У 1967 році появилася у Нью Йорку 112-сторінкова книжка Якова Зозулі „Велика українська революція“. Наведено там списки й документи за час від лютого 1917 року до березня 1918 року. Це була велетнєська праця над перетворенням української аморфної етнічної маси у свідому свою „я“ націю. Це цілком неспожано робити оцінку і ставити різні твердження і висновки про час 1917-21 у 1988 році, без перестудіювання „Sine ira et studio“ („без гніву й пристрасті“) велетнєзний книжковий, головний мемуарний матеріал, який стосується української визвольної війни — революції. І ще одно, може й найважливіше. Іванові Дурбаку не подобається, що Симон Петлюра став Головним Отаманом Військ УНР, не бувши перед тим у війську. Симона Петлюру обрано Головою Українського Військового Генерального Комітету, який постав на 1-му Українському Військовому З'їзді. (Міхновсь-

кий був його членом). Петлюра був фанатиком української збройної сили і став її символом по нинішній день. Як колись „мазепинець“ був синонімом українця, та згодом став „петлюрівцем“. Не знецінюймо української визвольної війни — революції і не знецінюймо Петлюру, який єдиний із п'яти членів Директорії залишився на посту й ідею української державності перевів на еміграційне вигнання та за цю ідею, за свій державницький активізм віддав своє життя. Симон Петлюра був дитиною визвольної війни-революції і його ім'я кожному колишньому воякові святе.

Очевидно, всі історичні події і всі історичні особи можна піддавати критичній, наприклад, УЦРада зробила величезну помилку, коли після Берестейського миру з німецьким військом в Україні дали вела аграрну політику по соціалістичній лінії. За це німці розігнали її, а німецький генерал сказав делегації від розігнаної УЦРади, яка заявила готовість зміни політики, історичне „Щу шпет!“ (запізно). Ми робили помилку, бо всі робили її, але не добували помилку там, де їх не було. Автор цих рядків був в Україні від березня 1917 року до червня 1920 року. Він присвятив довгі роки студіям над новітньою історією України. І йому було дуже прикро і сумно читати статтю Івана Дурбака.

свої праці. В Чехо-Словаччині, куди в 1920 роках хлинула найбільша кількість наших емігрантів переважно з Придніпрянської України, було створено Українське Товариство Прихильників Книги, яке почало видавати свій орган під назвою „Книголюб“ і редактором якого було обрано Степана Сірополька (1872-1959) — родом з Прилуки, Полтавщина.

Ще в більшій мірі попрацювали і працюють у ділянці рідної бібліографії українські поселенці в ЗСА. Крім д-ра Максима Бойка та д-ра Павла Пундія, багато праці вклали в цю ділянку такі визначні наші громадяни, як Володимир Дорошенко, А. Житков, Степан Кікта (автор праці „Бібліографія літератури про грошові знаки України“), літератор Петро Одарченко, Наталя Чапленко, яка опрацювала „Бібліографію видань жіночої творчості поза межами України“, Володимир Душин, д-р Кость Церкевич та багато інших, назвавши лише кількох. Окремо варто виділити Льва Биковського, якого, прозвано „магнітним бібліографом“. Розпочавши свою працю в 1918 році в міністерстві закордонних справ Української держави, він потім перешав на працю до видавництва „Друкар“, а опинившись на еміграції, Биковський в Польщі, працюючи у Варшавській Публічній Бібліотеці, одночасно розвивав книгознавчу та публіцистичну діяльність, яку він потім продовжував на еміграції у Німеччині і, нарешті, в ЗСА.

Не відстаючи в цій діяльності також наші поселенці в Канаді. Особливо багато прислужився для української літератури д-р Кость Церкевич та багато інших, назвавши лише кількох. Окремо варто виділити Льва Биковського, якого, прозвано „магнітним бібліографом“. Розпочавши свою працю в 1918 році в міністерстві закордонних справ Української держави, він потім перешав на працю до видавництва „Друкар“, а опинившись на еміграції, Биковський в Польщі, працюючи у Варшавській Публічній Бібліотеці, одночасно розвивав книгознавчу та публіцистичну діяльність, яку він потім продовжував на еміграції у Німеччині і, нарешті, в ЗСА.

Не відстаючи в цій діяльності також наші поселенці в Канаді. Особливо багато прислужився для української літератури д-р Кость Церкевич та багато інших, назвавши лише кількох. Окремо варто виділити Льва Биковського, якого, прозвано „магнітним бібліографом“. Розпочавши свою працю в 1918 році в міністерстві закордонних справ Української держави, він потім перешав на працю до видавництва „Друкар“, а опинившись на еміграції, Биковський в Польщі, працюючи у Варшавській Публічній Бібліотеці, одночасно розвивав книгознавчу та публіцистичну діяльність, яку він потім продовжував на еміграції у Німеччині і, нарешті, в ЗСА.

Не відстаючи в цій діяльності також наші поселенці в Канаді. Особливо багато прислужився для української літератури д-р Кость Церкевич та багато інших, назвавши лише кількох. Окремо варто виділити Льва Биковського, якого, прозвано „магнітним бібліографом“. Розпочавши свою працю в 1918 році в міністерстві закордонних справ Української держави, він потім перешав на працю до видавництва „Друкар“, а опинившись на еміграції, Биковський в Польщі, працюючи у Варшавській Публічній Бібліотеці, одночасно розвивав книгознавчу та публіцистичну діяльність, яку він потім продовжував на еміграції у Німеччині і, нарешті, в ЗСА.

(Закінчення на стор. 4)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про Лізу і Олівера Норта

Кілька днів тому, нарешті, після багатьох тижнів, закінчилася ще одна „мільяна опера“, якою годували нас кожного дня на всіх радісах і телевізійних новинах. Лава присяжних визнала адвоката Джоела Стайнберга винним в убивстві семірічної негалагеної прибраної дочки Лізи.

Завдяки погоні за сенсаційністю телевізійних журналістів, ми мали нагоду аж до обридлого осялювання на домашньому екрані побити тіло малої Лізи, і подібно скатоване, а може й більше, тіло приятельки Стайнберга — Гедди Нуссбаум. І як у „мільяній опері“, де історія трагедії головних акторів тягнеться до безконечності, так і в цій живій драмі ми знали кожного дня все точно, що говорять свідки, що оборонці чи прокуратори, який коментар дає той чи інший адвокат. Спраснені новинки телевізійних журналістів слідували і реєстрували кожну дрібницю, а все для нас — їхньої публіки.

Коли лава присяжних проголосила прибраного батька винним в убивстві, передано, розуміється, це раз цілу історію у телевізійних картинах — немов би журналісти любувалися, показуючи звірство катування малої дитини. Ах, як досить мали ми цієї телевізійної „докудрами“, якою гідною вона нас сповнювала, а рівночасно страхом, що до неї приглядається не лише ми, старші, але й молоді, що зовсім інакше сприймає ці жахливі картини.

Минулого вівторка, день після закінчення судової розправи про катування малої Лізи, проголосили початок нової „докудрами“ — про відзначеного десятиками ордених підполковника американської армії Олівера Норта. І знову будемо день в день слідувати за картинами того процесу, а телевізійні журналісти подбають, щоб не залишилися осторонь ні одна подорожниця, щоб виїхали наверх усі чисті та нечисті сторінки трагедії, в якій не звірство людини, а її патріотизм і послух най-

вищій владі стоятимуть під осудом усіх прошарків суспільства.

В добу сенсаційності, поданої з демократією, нічого не закривається і можна вільно говорити про найбільш драстичні та інтимні справи, а телевізійний апарат переніс до мешкань мільйонів осіб судову залу, як і всі інші прояви життя. Так телевізія зближала до нас чуже людське життя у всіх його виявах, кожне нещастя, каталізм, злочин, часом і радість. Але з цим зближенням вона зробила нас усіх співучасниками цих подій та їхніми суддями через призму телевізійної камери та через слова телевізійних коментаторів.

Чи це добре і правильно? Чи мусять нам показувати подробиці людських пристрастей, чи мусимо оглядати трупи всіх, що загинули у випадках чи від злочинної руки, чи мусимо дивитися на розпуку родини після втраченого найближчого, або штучно умішнені обличчя? Чи справді тепер вже не можна захотіти перед цікавим оком нікого переживання, яке гідне сенсаційності?

Саме через ту жагоду сенсаційності в поданих новинках, ми, галагачі чи слухачі, часто стоїмо перед питанням, що правда, а що інтерпретація телевізійних журналістів, а безкритичне молодіше покоління не знає, як відрізнити фікцію від дійсного життя. Тому для дітей дуже часто трагічні події, що їх вони бачать на телевізійному екрані, — це ще одна „мільяна опера“ і тому вони ні трохи не вразили на те, що оглядають майже кожного дня і там, де ми жаснемося, — вони сміються.

Ліза і Норт — дві людські драми, а не „мільяній опері“, з яких одна закінчується, а друга починається. Дві драми — так різні своєю тематикою, але з тими самими тисячами випадових галагачів.

Чи зуміють ті галагачі їх належно оцінити й зробити правильні висновки?

О-КА

Появився „Лікарський Вісник“

за осінь 1988 року

При кінці січня цього року появилася обширна видання „Лікарського Вісника“, що його вже понад 21 років редагує д-р Павло Джуль, людина невтомної праці для УЛТПА та для української громади в Діт-

ройті. У цьому новому числі „Лікарського Вісника“, що обіймає 63 сторінки друку, в його першій частині знаходиться п'ять наукових статей: д-р Оксана Г. Балтирович про „Спектр ультрафіолетових знахідок у геморагічних яскравих кістах“, д-ра Богдана Н. Дячка про „Бластоцистична людська (Blastocystis hominis), як збудника пронуку: нововідкритий мікроорганізм“, д-ра Анастасія Корятіна п. н. „Продовжуючи розмову про психіатричні репресії“;

д-ра Олега Волянського про „Синдром концентрального табору“ та обширні історичні статті медичного редактора Енциклопедії Українознавства д-ра Гайриха Шульця з Мюнхена про „Охорону здоров'я в Україні“.

Описав глибоко змістовна редакційна стаття д-ра П. Джуля про „Компетентність лікарів“. В третій частині журналу є подані цікаві лікарські новини, які допоможуть лікуванню рака грудної залози; виявлення хворих після кінцевої обхідної хірургії; клінування безплідності та огляд медичної преси в Україні.

У четвертій частині є подані біографічні нариси про нових українських лікарів

(Закінчення на стор. 4)

Погасла та воскресне воля
Ми порево кайдані,
У нас самих і щастя й доля,
Тож вірмо крапчик час настане.

Яр. Климовський

ЮВІЛЕЙНЕ ЧИСЛО ЖУРНАЛУ „ЖИТТЯ І ШКОЛА“

Тридцять п'ять років виходить журналу „Життя і школа“, призначеного для вчителів шкіл українознавства, — це доказ наполегливої впевненості праці його редакції, тим більше в час нидіння українського друкованого слова.

Цінні статті розпростерті на сорока сторінках. Однак немає вступної статті, в якій було б подано короткий перебіг проріденого етапу, що в ньому напевно не бракувало різних перипетій у зв'язку з виданням журналу і таких ситуацій, які зумовляли появу чергових чисел. Редакція двомісячника „Життя і школа“ вважала це зайвим, бо такі „примножності“ на превеликий жаль, як кажуть, є на порядку дня сливе кожного українського видавництва.

Журнал почато статтю д-ра Я. Пастернака п. н. „Різдво й Новий рік у народних повір'ях“. Стаття цікава й на часі для дітей, народжених у діаспорі.

Читаючи вірш „Різдвяний спомин“ Богдана Лепкого, перед нашими очима Свят-Вечір на рідній землі та наче входимо в різдвяну атмосферу родини поета на галицькому Поділлі. „Бренять дзвінки, хрустить мороз на стежці під ногами, в вікні „звізда“, — ах, це колядки прийшли до нас з прастарими піснями і нби гомін проминулих днів лунає цей найкращий в світі спів“.

В іншому місці вірша поет каже: „...остання коляда прогомонила. Темно, тихо стало. Літа плывуть нестримно, як вода і чи багато їх нам ще остало?“

З черги захоплюємося низкою споминів із Святої Землі Вадима Чечви п. н. „У святому городі Єрусалимі“. Автор був там, як вояк польської армії в час Другої світової війни. З ним було чимало українців. Як завжди

чимало українців, вояків польської армії згинуло під Монте Касіно.

У Вадима Чечви поетичний талант, тож не диво, як читаєш — „у нійсіх сиріх скитальських буднів бувають моменти, що сяйвом метеора залітять у нашому житті і назавжди зостануться в пам'яті...“. Більшість із них судьба нанизала в довгу вервипку кривою скорбних страждань, і тільки часом попадає між ними, немов чудова перлина, ілюзія сповненої мрії“. Цікавими споминами — каже автор, — з його юного, але такого багатого на переживання життя чорними стрічками косили білі картки нотатника. Збираю їх немов скупар червоні...“

Автор протягом трьох днів з прогулюю вояцтва звиджував Святу Землю. Описує важливіші місця, в першу чергу храми — Базиліку Господнього Гробу. В цій базиліці всі нації мають свої пам'ятки. Тут є дар гетьмана Івана Мазепи — велика срібна, чудово гравірована пляшаниця. З черги звидів він Базиліку Народження Христа у Віфлеємі. Був у церкві св. Анни. У підземеллях цієї церкви є декілька крипт, — як от п'ять ганків „овечі купелі“, мешкання преподобного Йоакима й Анни, каплиця Народження Пресвятої Діви Марії.

Вадим Чечва провів між друзями збірку і „ми, українці, каже він, — жовіри польської армії вмурували в листопаді 1943 року гарний мармурит із тризубом і відповідною молитвою. Згадав храм „Єкце Гомо“, калішню св. Вероніки, вірменський монастир, дім Каффі, гетсманську Базиліку, церкву Марії Магдаліни, церкву „Патер Ностер“, у якій за ініціативою Чечви уфундовано табличку з керамічних цеглою із українським текстом „Отче наш“. Крім згаданих автор звидів ще інші пам'ятки.

Після прекрасного опису Святої Землі, читаючи вірш Вадима Чечви „Погасла воля“, поринаємо в задуму. Вірш написаний у станіславській тюрмі 1940 року, хоча описує „сірі кроти“ і „зайкатованих“, та все ж, у всіх пала чоло“ і „в очах вогонь іскриться“ і „віри жар“.

Вадим Чечва провів між друзями збірку і „ми, українці, каже він, — жовіри польської армії вмурували в листопаді 1943 року гарний мармурит із тризубом і відповідною молитвою. Згадав храм „Єкце Гомо“, калішню св. Вероніки, вірменський монастир, дім Каффі, гетсманську Базиліку, церкву Марії Магдаліни, церкву „Патер Ностер“, у якій за ініціативою Чечви уфундовано табличку з керамічних цеглою із українським текстом „Отче наш“. Крім згаданих автор звидів ще інші пам'ятки.

Після прекрасного опису Святої Землі, читаючи вірш Вадима Чечви „Погасла воля“, поринаємо в задуму. Вірш написаний у станіславській тюрмі 1940 року, хоча описує „сірі кроти“ і „зайкатованих“, та все ж, у всіх пала чоло“ і „в очах вогонь іскриться“ і „віри жар“.

Вадим Чечва провів між друзями збірку і „ми, українці, каже він, — жовіри польської армії вмурували в листопаді 1943 року гарний мармурит із тризубом і відповідною молитвою. Згадав храм „Єкце Гомо“, калішню св. Вероніки, вірменський монастир, дім Каффі, гетсманську Базиліку, церкву Марії Магдаліни, церкву „Патер Ностер“, у якій за ініціативою Чечви уфундовано табличку з керамічних цеглою із українським текстом „Отче наш“. Крім згаданих автор звидів ще інші пам'ятки.

Після прекрасного опису Святої Землі, читаючи вірш Вадима Чечви „Погасла воля“, поринаємо в задуму. Вірш написаний у станіславській тюрмі 1940 року, хоча описує „сірі кроти“ і „зайкатованих“, та все ж, у всіх пала чоло“ і „в очах вогонь іскриться“ і „віри жар“.

Вадим Чечва провів між друзями збірку і „ми, українці, каже він, — жовіри польської армії вмурували в листопаді 1943 року гарний мармурит із тризубом і відповідною молитвою. Згадав храм „Єкце Гомо“, калішню св. Вероніки, вірменський монастир, дім Каффі, гетсманську Базиліку, церкву Марії Магдаліни, церкву „Патер Ностер“, у якій за ініціативою Чечви уфундовано табличку з керамічних цеглою із українським текстом „Отче наш“. Крім згаданих автор звидів ще інші пам'ятки.

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ
— НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

КОБЗАР

НОВЕ, ПОВНЕ ВИДАННЯ, ОПРАВА В ЗОЛОТІ — ЛЮКСУС!
Ціна \$55.00, даємо за половину: \$27.00
та поштова пересилка \$3.00 — \$30.00.
N. S. Czartorysky, 200 E. 5th St. - 4B ■ New York, N.Y. 10003

43-й Відділ Союзу Українок Америки
при співучасті:
Осередку Праці Уряду Пластунів Сеньйорів
— влаштовують —
в суботу, 18-го лютого 1989 р. о год. 5-й по пол.
в Освітньо-Культурному Центрі у Філадельфії
АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР
Д-РА ОРЕСТА СУБЕЛЬНОГО
з нагоди появи його книжки
„ІСТОРІЯ УКРАЇНИ“

В програмі: слово про автора проф. д-ра Лисаплі Університету МИРОСЛАВА ЛАБУНЬКИ та виступ АВТОРА.
Запити, дискусія і зустріч при перекусі.

Карпатський
Лещетарський
Клуб —
Торонто
повідомляє
Українські Спортивні Товариства
та українських лещетарів, що

КРАЙОВІ ЛЕЩЕТАРСЬКІ
ЗМАГАННЯ
за ПЕРШЕНСТВО УСЦАК-у
та МАНДРИВНУ ЧАШУ в пам'ять
ЯРОСЛАВА Д. РУБЛЯ
— відбудуться —
дня 11-го лютого 1989 року
на SONG MOUNTAIN
Tully, N.Y. 13159, tel.: (315) 696-5711, Highway 81, Exit 14

ПРОГРАМА:
П'ЯТНИЦЯ, 10-го ЛЮТОГО 1989 р.
9 год. веч. — Виграші стартівних місць у присутності представників клубів, Ramada Inn.
СУБОТА, 11-го ЛЮТОГО 1989 р.

8:30 ранку — Реєстрація і роздача нагрудних чисел — Song Mt., Tully, N.Y.
10:00 ранку — Крутобіг (спляхом)
Два проїзди: чоловіки, жінки, сеньйори, юнаки, юначки (14-18), хлопці та дівчата (9-14).
12:00 дня — Обідова перерва.
2:00 по пол. — Великий крутобіг (спляхом).
Один проїзд.

7:00 веч. — БЕНКЕТ І ЗАБАВА до звуків української музики для змагунів і гостей.
Проголошення вислідів змагань, роздача нагород і товариства зустрічі.

Зголошення змагунів разом із реєстраційною оплатою у висоті 16.00 амер. доларів від змагунів приймається через спортивні товариства до дня 8-го лютого 1989 р. Чеки випускати на K.L.K., Ukrainian American Sport Club та висилати на адресу: Bohdan R. Jaciw, 22 Glencairn Ave., Toronto M4R 1M5, Canada. Tel.: (416) 488-0375

Квитки на виграші та на бенкет буде можна набути на місці у павільйоні Янів.
Виграші на цілий день по зниженій ціні, — \$14.00.

У справі резервації готельних кімнат проситься телефонувати безпосередньо до: Ramada Inn, 1305 Buckley Road, Syracuse, N.Y. 13212. Tel.: (315) 457-8670, покласти на українські лещетарські змагання, тоді одержите знижку кімнату на чотири особи за \$42.00 за добу.

На міжклубові українські лещетарські змагання теж сердечно запрошується прибути родини змагунів та численних глядачів і гостей.

УПРАВА КЛК

Влаштовують Свято героїнь у Йонкерсі

Йонкерс, Н.Й. — В неділю, 12-го лютого ц.р., в год. 3-й по полудні в парафіяльній залі церкви св. Михайла відбудеться в рамках святкування Свята героїнь програма в двох частинах.

В першій частині Роня Лозинська доповіддю відмітить українську жінку-героїню минулого, сучасного і майбутнього, а в другій Божена Ольшанівська поділиться своїми враженнями і пригодами як учасниця „Походу Миру“ в Україні осінню 1988 року. Також буде висвітлене інтерв'ю — розмови Б. Ольшанівської з українськими правозахисниками в Києві.

Ця імпреза влаштовується з ініціативи 30-го Відділу Союзу Українок Америки із співучастю Об'єднання Жінок ОЧСУ, Відділ Йонкерс, і Сестрицтва Найсвятішого Серця Христового при парафії св. Михайла.

ДОПОВІДЬ С. ГНАТЕНКО

Нью Йорк. — 64-й Відділ СУА влаштовує тут в суботу, 11-го лютого ц.р., о год. 4-й по полудні, в доміві СУА, 108 Друга авеню, доповідь ілюстровану прозірками на тему „Творчість Галини Липи“, яку виголосить Стефанія Гнатенко.

В. Коротич...

(Закінчення зі стор. 1)

повинна творити своєрідну українську „рок“ музику. Становище української мови можна поліпшити директивами згори, зазначив Коротич, але ситуація вимагає інших заходів: треба посилити авторитет української мови, показати пересічному українцеві, що його рідна мова мусить зайняти належне місце в списку весвітніх мов.

На запитання про становище релігії та віруючих в Україні Коротич заявив, що саме тепер розробляється новий закон про свободу релігії в СРСР. Українські віруючі повинні брати активну участь в процесі творення такого закону — заявив Коротич. В цьому випадку слова й діяльність віруючих незвичайно важливі. Саме тепер час, щоб віруючі релігій свої церкви й громади.

В. Коротич сказав, що в Україні ця справа „якось не дуже далеко зайшла“. А це, на його думку, вина некомпетентних партійних, які відповідалі за такі катастрофи, як Чорнобиль та захворювання дітей в Чернівцях. З часом процес гласності та перебудови дійдуть і до УССР, але тут знову ж таки народ може прискорити темп їхнього розвитку в Україні.

Другою провідною думкою Коротича є потреба зв'язків із Заходом. Він наголошував, що українці в Україні і в діаспорі мусять навізати тісні контакти в різних галузях. Нам треба проводити спільні серйозні наукові конференції, навіть коли існують розбіжності думок, нам потрібно менше, як це він скаржився, „бандурно-етнографічних“ авіазв'язків, а більше економічних, наукових, торговельних. А такі контакти сказав Коротич, допоможуть і нам, і вам відійти від політичної гістерії, яка характеризує нашу дотеперішні стосунки. От наприклад, він запропонував, щоб українські торгівці в УССР разом з українськими бізнесменами на Заході організували різні підприємства в Україні: виробляли одяг, відкривали ресторани, будували готелі.

Наукові контакти української ССР з українською діаспорою дуже важливі, сказав Коротич. Розглядаючи нашу історію в нових умовах гласності, нам потрібно документально про різні лиха, які спіткали наш народ протягом його історії. Українські науковці на Заході мають численні документи, які ми повинні спільно розглянути, встановити хто винний за такі несправедливості і привести цих осіб до відповідальності. Ми мусимо вивчити такі теми, як штучностворений голод в Україні 1932-33 років, жакіття тридцятих років, процес над членами Спілки Визволення України. І лише тоді ми зможемо домогтися реабілітації несправедливо репресованих жертв. Серед таких жертв, сказав Коротич, є Володимир Винниченко, який свого часу очолював „інший“ уряд в Україні. Наприклад, у вивченні справи штучноствореного голоду в Україні незвичайно цінна робота американської Конгресової комісії створеної для того, щоб дослідити причини й наслідки голоду, зібрати свідчення очевидців тощо. Це саме стосується справ політ'язнів, яких протягом останнього часу звільнено з тюрем, концтаборів та заслання. Треба встановити хто відповідає за їхнє ув'язнення.

Розмова В. Коротича з українською громадою відбувалася в дружній та відкритій атмосфері. Він викладав втомленим, але протягом вечора радо, влучно і дотепно відповідав на кожне поставлене йому питання.

ЗАКЛИК

ЦЕНТРАЛЬНОГО ЮВІЛЕЙНОГО КОМІТЕТУ

Від кількох років професор Осип Кравченко збирає всі матеріали, які в будь-який спосіб зв'язані з Ювілеєм Тисячоліття. Рік ювілею пройшов і більшість святкувань вже відбулися. Появилися різні, прерізні ювілейні друку, видання, книжки. Отож, уклібно прохаю всі українські видавництва, газети, журнали, церкви, наукові, культурні та громадські установи надіслати до нього свої видання, друку, оголошення, збірники, наукові та популярні праці, книжки, брошури, афіші, програми. Усі ці речі допоможуть нам зробити підсумки, студії та аналізи великих цих наших історичних святкувань. За ласкаву поміч і співпрацю заздєнедіть щиро дякую.

† МИХАЙЛО ГРИНЧИШИН, ЧНІ

Єпископ — Генеральний Секретар

Prof. Joseph Krawczeniuk
545 South Franklin St., Wilkes-Barre, Pa. 18702

НАВИСЛИЙ МАСИВ полярного холодного повітря, що вже більше як два тижні тримає Аляску в морозних кайданах, прорвався на південь та протягом кількох годин обнизив температуру в деяких околицях на десятки степенів. У північнозахідних стеях ЗСА температура обнизилась на 70 степенів продовж одного дня, а в одній місцевості температура обнизилась на 23 степені за одну хвилину. Ця полярна струя холодного повітря прорвалася на південь разом з великою сніговою та вітрами зі силою 100 миль на годину та в дуже короткому часі накоїла великих пошкоджень. Крайове бюро передсказувань погоди повідомляє, що коли струя дійде в околиці північносхідних стейтів, то це буде вже на багато лагідніша версія.

М. Грушевський...

(Закінчення зі стор. 1)

раїнського народу та як її виправдовує М. Грушевський.

Тепер новий політичний клімат в СРСР витягнув праці М. Грушевського на денне світло, а українські інтелектуали домагалися його реабілітації. Але на думку Т. Приймака, М. Грушевський в очі багатьох росіян залишиться контроверсійним істориком, який загрожую позбавлення їх „Києва — міста матушки-

Росії“ і одності ССР, в якому домінують росіяни.

Однак з росіяни, українці та інші — закінчує свою статтю Т. Приймак — для яких реабілітація М. Грушевського є спробою як далеко можуть зайти сьогоднішня гласність і перебудова.

Журнал „Історія сьогодні“ передплатують в ЗСА деякі середні школи для свого ужитку.

В. Коротич також говорив про процес виборів кандидатів до нового конгресу. Під час одного бурхливого мітингу в Москві, на якому він мав стати кандидатом, дійшло до бійки між членами організації „Пам'ять“, які його противниками, та „Рокерами“, як це він назвав прихильників „рок“ музики в ССР, які підтримували його кандидатуру.

„Я жив на Україні п'ятдесят років, сказав Коротич, і ніколи не бачив, щоб люди билися за свого кандидата, як це було в Москві. Українці зійдуться, поспівають, поплачуть і розійдуться“.

Розмова В. Коротича з українською громадою відбувалася в дружній та відкритій атмосфері. Він викладав втомленим, але протягом вечора радо, влучно і дотепно відповідав на кожне поставлене йому питання.

В ПЕРШУ ДУЖЕ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

Дорогого і Незабутнього

МУЖА, БАТЬКА І ДІДА

св. п. д-ра

Івана М. Новосівського

буде відправлена

ПАНАХИДА

за спокій Душі Покійного

12-го лютого 1989 р., о год. 11:30 рано

в православній катедрі св. Володимира

160 Захід 82-га вул. в Нью Йорку

До участі в Панахиді і молитов щиро запрошуємо

Рідню, Приятелів і Знайомих.

Дружно — АННА

Син — д-р ТАРАС з дружиною ОРИСЕЮ

Внуки — АНДРІЙ І МАРКО

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

бл. п.

ОЛЬГИ ЧУБАТОЇ

ПАВЛЮК

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ І ПАНАХИДИ

в церквах:

неділя, 12-го лютого 1989 р., о год. 8:30 ранку,

в українській католицькій катедрі Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії,

Philadelphia, Pa.

Четвер, 16-го лютого, о год. 9-й ранку в церкві

св. Йосафата, Rochester, N.Y.

Неділя, 26-го лютого, о год. 9-й ранку в церкві

свв. Петра і Павла, Bridgeport, Pa.

Просимо про молитви за душу Покійної.

Муж — ОЛЕКСАНДЕР

Сини — БОРИС І ОЛЕГ з Родинами

Ближчі і дальші Рідні в ЗСА, Канаді, Австралії і в Україні

ДВА ПРОПУСКИ

У статті ред. Володимира Барагури п.з. „А де Слуга Божий Митрополит Андрій?“ („Свобода“, ч. 18 з 31-го січня ц.р.) має бути: „В офішозі Римско-католицької Архієпископії „Кетолік Нью Йорк“ з 11-го лютого 1988 року поміщений репортаж про релігійно-церковного науковця сзута о. Роберта А. Грегема...“ Як теж треба читати: „Через відсутність архівних матеріалів о. Грегем написав свою студію про роллю Ватикану в справі голокостів не на підставі документації, а базуючись на опитах самовидців...“

— Ред.

Повідомлення було друковане в ч. 16, ст. 3, із 27 січня 1989. В останній лінійці подано „Богдан“ (Дора Рак), а має бути „Ярослав“. Помилково ім'я подала п. Жаровська (Богдан Рак помер вже давніше).

ПОДЯКА

З волі Всевисшнього 30-го вересня 1988 р.

перейшла у Вічність

наша Найдорожча і Незабутня

МАМА, БАБУСЯ І ПРАБАБУСЯ

св. п.

Осипа Олінкевич-Михайленко

Цією дорогою складаємо щиро подяку Рідним, Сусідам, Приятелям, Знайомих та організаціям, що в дні нашого глибокого смутку зложили нам особисто, телефоном, чи листово висловили співчуття. Сердечно дякуємо всім за квіти, молитви й пожертви на Служби Божі та церковно-громадські добродійні цілі.

Висловлюємо нашу подяку о. Осипові Панасюкові за відправлення похоронних відправ та участі в поминальному прийнятті. Усім, які прийшли віддати останню прислугу Покійній та відправляли її на Вічний Спочинок наше щире спасибі.

Складаємо особливу подяку д-р. Любі Климшин-Дзінгалю за постійні відвідини Хворої та часті супроводи до лікарні. Спасибі Приятелям в С. Пітерзбурзі пн-ство Олі і Василеві Хадаям, пані Варці Кулик, пн-ство Р. А. Ружницьким та теті Стефі Гельсській за їхню опіку над Хворою в останніх днях її життя.

Дякуємо Екзекутів та Працівникам УНСОУ за квіти та пожертви в пам'ять Покійної. Головному Секретареві Володимирові Соханові за гідну похоронку Покійну в пресі, а Головному Радному А. Кейбіді за прощальні слова в часі похорону. Цією дорогою складаємо подяку пн-Олі Пис за прощальні слова на похоронах від громади в С. Пітерзбурзі.

Зорухишній був допис пн-Олі Філіпович про Поминальні Відправи в С. Пітерзбурзі в 40-й день відходу Покійної. Надає глибока подяка о. Ярославові Федюкові, пароху в С. Пітерзбурзі, Хворої „Україна“, Українсько-Американському Товариству та численній громадзі за вшанування пам'яті нашої дорогої Мами та за щедру пожертву в її пам'ять.

В 40-й День відправили Служби Божі за упокій душі Покійної: о. Степан Хміль, ЧСВВ, о. Дмитро Височанський, ЧСВВ і о. Джеймс Перфілд. Нехай Господь винагородить їх щедрими ласками.

Замість квітів на СЛУЖБИ БОЖІ зложили: Д. Бирч з Род., М. Бозько з Род., Т. Виняр, Л. І. В. Касіян, А. І. С. Косоньський, др. Р. І. Н. Кравчук, О. Кузьмак, І. Левинська, Родина Мороз-Смт, С. І. С. Мулик, В. І. А. Натина, Родина Пірлі, Б. Поліщук, С. Раєн, Е. І. С. Шуган.

На ДОБРОДІЙНІ ЦІЛІ зложили: М. Андрійко, др. І. І. М. Біленькі, В. І. П. Боднар, С. І. Б. Боднарчук, М. Бохно, П. Бичка, А. Бучинська, Ю. Вертипорох, др. І. І. М. Вовіда, О. І. Р. Гентиш-Брехун, др. Б. І. У. Глинський, В. І. А. Грегорович, О. І. С. Галан, др. Л. І. В. Дзінгала, П. Дутка, П. І. Б. Желем, М. І. К. Жмуркевич, М. Задойний, М. Ільчичин, В. І. М. Капка, І. Кашубинська, др. А. І. О. Кіпа, І. Кіос, др. Я. І. К. Кіос, М. Кобрин, Ф. І. Д. Козар, А. І. О. Колодій, М. І. В. Колінець, др. Ж. І. О. Кордуба, др. Р. І. Н. Кравчук, др. Т. І. В. Кулик, П. Курилик, Г. Курта, С. Лавровський, В. Лашко, О. Левенець, М. І. В. Лиско, О. І. В. Лис, К. І. М. Машинський, В. Моєс, Род. Мороз-Смт, др. А. І. А. Мосіах, Я. І. Я. Мулик, др. Я. І. П. Муличка, В. І. А. Натина, З. І. І. Онуфчик, М. Павлишин, А. Пасієна, др. Л. І. В. Пелех, В. Пестик, Род. Семичук-Матвійшин, Олена Смулка, Ольга Смулка з род., 38-й відділ СУА, др. П. І. П. Таранчук, УКР-АМ ТОВ, в С. Пітерзбурзі, І. А. М. Федюк, О. І. Е. Філіпович, О. І. В. Хадая, М. Хлиста, А. Хомин, С. Цегельська, А. Чепак, С. Чіх, С. І. С. Шуган, др. А. І. Д. Якубович.

Згідно з бажанням Покійної та поодиноких жертводавців гроші поділено на такі цілі:

Український Музей в Нью Йорку	\$1,060.00
Виховання священників	1,014.00
Фонд Дем'янка	200.00
Пластові видання	147.00
Т-во св. Софії	25.00
„Наше Життя“	25.00

Разом \$2,471.00

Ще раз щиро подяка усім, хто вшанував пам'ять нашої Мами.

АРЕТА І ОРЕСТ КОЛОДІЙ з Родиною

МАРТА І ВОЛОДАР ЛІСКО з Родиною

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомих, що в суботу, 28-го січня 1989 р. по довгій і тяжкій недугі, прийнявши Найсвятішу Тайну відійшла від нас у Вічність на 70-му році життя

Дорога

ДРУЖИНА, МАМА І БАБЦЯ

св. п.

Ольга Вербовська

залишивши у глибокому смутку:

мужа — ІВАНА

сина — ПЕТРА з дружиною АНІКОЮ

і внуками ПЕТРУСЕМ І МАРКОМ

доку — ГАЛЮ з мужем РОМАНОМ

і внукою ХРИСТИНКОЮ

сестри —

ЛІПІАНУ І ОЕСЯ ПАГЕРВІРД

ЕВГЕНІЮ І ОЛЕКСАНДРА ШУТЕР

швагря — ВАСИЛЯ з дружиною АННОЮ

і дітьми

три сестри на Україні з Родинами

та ближню і дальшу Родину в Америці,

Україні й Австрії

св. п. маестро

ЙОСИП ГІРНАК

член-меценат Українського Наукового Товариства, видатний актор й режисер українських театрів, основник Театру-Студії, дійсний член УАН, почесний член ОУП, почесний член Українського Патріархального Товариства і визначний публіцист. Тіліні останки Покійного поховано на цвинтарі Преса. Діви Марії на Факс Чейсі, біля Філадельфії, Па.

Висловлюємо глибоке співчуття дружині пн-Олімії Добровольській-Гірняк, дочці Іві Чарській з родиною та всій родині Гірняків.

Управа Наукового Товариства ім. Шевченка

Self Reliance Baltimore FCU
239 South Broadway
Baltimore, MD 21231
(301) 732-3062

Ukrainian Fraternal FCU
P.O. Box 185
Boston, MA 02132
(617) 325-4192

St. Andrew's FCU
P.O. Box 375
S. Bound Brook, NJ 08880
(201) 469-9085

Ukrainian Home "Dnipro" FCU
562 Genesee Street
Buffalo, NY 14204
(716) 847-6655

Chester Self Reliance FCU
3015 West Third Street
Chester, PA 19013
(215) 494-7899

Self Reliance Ukrainian FCU
2351 West Chicago Ave.
Chicago, IL 60622
(312) 489-0520

Cleveland Self Reliance CU
6108 State Road
Parma, OH 44134
(216) 884-9111

Future CU of Detroit
P.O. Box 1201
Warren, MI 48090
(313) 757-1980

Ukrainian Self Reliance FC

СОЮЗІВКА

ПОШУКЕ

РОБІТНИКІВ:

- ГОСПОДАРЯ (Maintenance)
- ГОСПОДИНЮ ДО ЗАРЯДЖЕННЯ КИМНАТ (Head Housekeeping)
- РОБІТНИКІВ ДО ЗАГАЛЬНОЇ ПРАЦІ (кухаря і кухонних помічників)

Платня після умови. Постійна праця (Benefits).

Телефонувати або писати:

SOYUZIVKA

Ukrainian National Ass'n. Estate
Foordmore Road, Kerhonskon, N.Y. 12446
Tel.: (914) 626-5641

УКРАЇНСЬКІ БІБЛІЇ

3 НАГОДИ ТИСЯЧОЛІТТЯ В УКРАЇНІ

В дні 12-го вересня 1988 р. до Советського Союзу доставлено в цілості 32,000 біблії.

Вперше в 70-літній історії Советського Союзу, уряд СССР дозволив на импорт 100,000 Біблій українською мовою.

Асоціація Біблій Української Роднини закликає Вас схилити голову перед 325 000 або більше, в межах можливості, щоб дати нагоду Об'єднаній Біблійній Асоціації Західної Німеччини видрукувати і доставити Українську Біблію в Україну.

Ми повинні об'єднано відгукнутися на цю Богом дану нагоду.

З подякою та Божим Благословенням. Подорожуючи на Україну — щоб одержати українські біблії, пишуть до:

UKRAINIAN FAMILY BIBLE ASSOCIATION
P.O. Box 3723, Palm Desert, CA 92261-3723
(619) 345-4913

Англійське видання

ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ

за редакцією ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА,

дільний редактор: ДАНИЛО ГУЗАР-СТРУК
1-ий і 2-ий з циклів п'ятих томів, які мають вийти до 1992 р.A-F — 119.50 дол. — 968 стор.
G-K — 125.00 дол. — 737 стор.

Алфавітична Енциклопедія України, базована на 25 роках праці, компетентно зведеною і доповненою виданням "Енциклопедії Українознавства", вповні ілюстроване кольоровими і чорно-білими фотографіями і численними мапами, першорядний показник життя і культури українців в Україні і діаспорі.

Видання University of Toronto Press, накладом Канадського Інституту Українських Студій, Наукового Товариства ім. Шевченка і Канадської Фундації Українських Студій.

Набувати можна у книгарні Свободи

СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканці стеїту Нью Джерсі обов'язково додати до ціни 6% стеїтового податку

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA
Ukrainian National Ass'n. Estate
Foordmore Road
Kerhonskon, N.Y. 12446
914-626-5641

ЩО ВИ ЗАПЛЯНУВАЛИ НА "VALENTINES DAY WEEKEND"?

ПРИЙДЬТЕ НА

СОЮЗІВКА

НА НАШ СПЕЦІАЛЬНИЙ КІНЕЦЬ ТИЖНЯ ДЛЯ САМІТНИХ ("SINGLES WEEKEND")

від 10-го лютого до 12-го лютого

Оплата \$100.00 від особи, включає:

П'ятниця, 10-го лютого

8:00 веч. — Обід

Субота, 11-го лютого

8:00-10:00 рано — Снідання

10:00 рано —

Для лешатарів: транспорція на лешатарські з'їзди у "Big Vanilla".

Для заінтересованих у закупах до фабричних крамниць у "Apollo Plaza" де буде велика випродаж у місяці лютом.

Забезпечений поворот для лешатарів і покупців. Полуденок для лешатарів і покупців не включений.

Тим, що залишаться в готелі, обід буде в ідальні.

6:00 веч. — Перекуска з вином і сиром

7:00 веч. — Обід у ідальні

Пріємний вечір при каміні-ватрані, музиці, у приємному товаристві.

Неділя, 12-го лютого

8:00-10:00 рано — Снідання

12:30-2:00 по пол. — Полуденок

Всі податки та обслуга включені в ціну. Проситесь залучити завадаток в сумі 25.00 дол. на особу до Вашої резервації. Просимо подати Ваше зацікавлення щодо лешатарства або закупу.

ВИГЛЯДАЄ, ШО ЗВЕРНЕННЯ президента Джорджа Буша у його інавгураційній промові про співпрацю обидвох партій увінчалася успіхом, бо в Капітолію спікер Палати Репрезентантів Джим Вайт проголосив, що він відтворює пропозицію свого законопроекту, в якому вимагалось від Білого Дому повідомити Конгрес про будь-які тасміні акції до 48 годин. Цей законопроект був запропонований, як удар по Адміністрації Р. Регена і був сдиною рекомендованою акцією Конгресу в наслідок Ірано-контра афери. Райт сказав, що "це було з нашої сторони потягнення доброї волі" в сторону президента Джорджа Буша, який заявив, що хоче злагодити відносини між Конгресом і Білим Домом в справах закордонної політики.

ЯСІР АРАФАТ, керівник Палестинської визвольної Організації, відвідував на протязі двох днів столицю Іспанії Мадрид і зустрічався там з цілим рядом офіційних осіб, в тому числі також з прем'єр-міністром Іспанського уряду Філіпом Гонзалесом. Ціль його візиту була переконати офіційних представників урядів Західної Європи про потребу скликання міжнародної конференції для поладання справи Палестини і миру на Близькому Сході. На летищі Я. Арафата вітав міністер закордонних справ соціалістичного Іспанського уряду Франческо Фернандес Орлонез.

КОНГРЕСМЕНІ ЖУРЯТЬСЯ ТИМ, що справжня війна в справі підвишки на 51 відсотка їхніх плетень розпочнеться шойно в березні, як це стане дійсністю. Можливо, що їхні припущення лихої долі мають солідну підставу, бо коли з 1-им березня це рішення стане законом, то разом з тим додатком, де говориться про заборону гонорарів за виголошення промов в університетах, на конференціях чи при інших нагодах. Значі передбачують, що під натиском розлючених виборців підвишку скасують, а заборона гонорарів залишиться. В результаті може статися і таке, що не буде ні підвишки, ні заробітку з гонорарів.

УМОВИ ПРАЦІ ДЛЯ СЛУЖБОВИКІВ американського Бюро нагляд над надужиттям наркотиків у Мехіко стали такими небезпечними, що Бюро має поважну проблему заповнити звільнені місця. Тортурований перед смертю одного службовця та застрашування інших службовців причинилося до того, що дуже мале число кандидатів голоситься добровільно на службу в Мехіко, а ті які кінчається служба не відновлюють своїх контрактів на працю. В результаті на 40 місць праці, тільки 20 з них є заповнені.

ДО ЦИХ ПІР ЕДИНИЙ з номінатів президента Джорджа Буша, що має досить перешкод чи радше поганих свідчень — це Джан Тавер, пропонування на секретаря Департаменту оборони. На знізаннях перед сенатською Комісією збройних сил Дж. Тавера представлено як розпусника і п'яка. Але навіть після цих обвинувачень ніхто не вірить в те, що його номінацію запропоновану Президентом відкинуть.

Ще одна...

(Закінчення зі стор. 2)

кої бібліографії д-р Яр. Рудницький. Об'єднанням і оглянувши багато культурних осередків, зокрема, бібліотек не тільки в Канаді, але і в шлому світі, з-під його пера потім появились такі праці, як "Українські книгозбірні в Канаді", "Славика-Канадіяна", "Україніка-Канадіяна" та багато інших. Крім нього, працювали в ділянці бібліографії Ольга Войченко, Михайло Марушак, Михайло Боровик, Леонід Білецький (автор "Української преси в Канаді") та інші.

Не оминути наші бібліографії також поселенці далекої Австрії. Цю ділянку праці в основному взяв на себе її поселенець-письменник, журналіст і почесний доктор з літератури Степан Радіон. Уже майже від самого початку поселення в Австрії, "невтомний Радіон", як дехто з літературних критиків його називає, взявся за реєстр, або літопис діяльності і життя своєї національної спільноти "країни кенгуру". І він блискуче впорється із своїм почесним завданням. Не беручи до уваги його белетристичних чи журналістичних праць, за цей час появилось з-під його пера багато дуже цінних бібліографічних праць з ділянки літературно-наукової та професійної діяльності наших земляків в Австрії — в тому числі такі, як "Бібліографія українських книжкових видань в Австрії", "Бібліографія і біографія", "Нариси історії Наукового Товариства (НТШ) в Австрії" (225 стор.) та інші. І тому не дивно, чому тепер багато наших людей називає Сте-

Появився...

(Закінчення зі стор. 2)

д-ра Юрія Тершаківця і д-ра МIRONA O. Боднара з Чикаго) та біографічний нарис про визначного і громадського діяча д-ра Ахлія Хрептовського, що є довголітнім президентом Світового Федеративного Українського Товариства (СФУЛТ).

У п'ятій частині є цінна і цікава рецензія д-ра Юліана Мовчана про другий том книжки "Матеріали до історії української медицини", яка вийшла в 1988 році. В шостій частині є поміщені посмертні згадки про визначних українських лікарів, що, на жаль, передчасно відійшли від нас (д-р В. Касараба, проф. д-р Юрій Тершаківський, д-р Витовт Регала-Левинський, д-р Михайло Головатий).

В кіншій частині є подані дописи з життя відділів УЛТПА (відділ Баффало). Розуміється, що всі активні члени УЛТПА дістануть не цікаве число незабаром, а інші українські бібліотеки, видавництва та установи також одержать це наше видання безшкотно на листовне замовлення.

Д-р Павло Пундій

ЗМІНА АДРЕСИ

До Адміністрації "Свободи"

30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Прошу змінити мою адресу:

„Свободи“ ☐ „Українського Тижня“ ☐„Веселки“ ☐

Моя СТАРА АДРЕСА була:

Число Відділу (якщо член УНС)

Ім'я прізвище

Адреса

Моя ЧОВА АДРЕСА така:

Ім'я прізвище

Адреса

На зміну адреси проситесь ОБОВ'ЯЗКОВО ДОЛУЧИТИ \$1.00.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагус Омелья Твардовський

СК СУМ „Крила“ Чикаго залишаються в 1-й дивізії

Зазнавши поразки 0:1 з футбольним клубом „Спарта“, „Крила“ продовжують свій виступи в наступному сезоні в нижчій, першій дивізії Метрополітальної ліги в Чикаго. Ця зустріч була останньою нагодою після попередніх сироб в „плей офф“ ввійти нашої дружини до вищої класи. „Спарта“ у випадку перемоги „Крил“ була кандидатом на випадок Першої дивізії.

Вислід українських дружин в турнірах в закритих залах

Досі відбулися три рунди змагань в „Мейджор“ і Першій дивізії Метрополітальної ліги Чикаго. Футбольна дружина УАСТ „Леви“ виступає в „Мейджор“ дивізії, СК СУМ „Крила“ в Першій дивізії. В першій зустрічі „Леви“ зазнали поразки з німецьким клубом „Кікерс“ 3:6, в черговій зустрічі перемогли СК „Бліскавіцу“ 3:2 і в третій змаганні зазнали високої поразки зі сербським клубом „Спарта“ 6:0. СК СУМ „Крила“ досі перемогли: СК „Воканба“ 6:1, „Реаль“ СК 4:1 і закінчили реєсмом 2:2 з литовським клубом. Зимові розгрімки в закритій залі продовжуються.

М. Дахнівський

„Динамо“ Київ здобуло першество в турнірі в Штутгарті

На початку січня ц.р. футбольні столиці України взяли участь в турнірі в закритій залі, господарем якого був ФК Штутгарт „Кікерс“. Українські футбольні перемогли „Карльсруге“ 6:1, „Басері“ з Мюнхену 2:1. Штутгарт „Кікерс“ 3:1 і цим самим ввійшли до півфіналу, в якому елімінували відомий клуб з Югославії „Партизан“ вислідом 2:1. У фіналі київські футболисти перемогли „Штутгарт“ сухим вислідом 3:0 і тим самим здобули трофей турніру. Переможні голи в цьому фінальному поєдинку здобули: Рац, Литовченко і Протасов.

Футбольні клуби СССР, що досі стали „самостійними“

В Україні: дніпропетровське „Дніпро“, київське „Динамо“, донецький „Шахтар“, запорізький „Металург“, львівський „Карпати“. В Грузії: тбіліське „Динамо“, в Казахстані Алмата „Кайрат“. Досі жаден футбольний клуб в Росії не використав нагоди „усамостійнитися!“ Треба відмітити, що футболисти, які виступають в клубах вищої, першої і другої ліг СССР (в т. зв. дружинах майстрів) є платними через Державний комітет спорту СССР. Футболисти дружин, що стають самостійними, автоматично переходять на платні своїх клубів.

Неймовірна перемога симпатиків українського футболу

У четвер, 5-го січня 1989 року, в кабінеті Державного комітету спорту СССР в Москві був підписаний офіційний документ, згідно з яким у Львові буде відновлений футбольний клуб „Карпати“. Цей документ підписав Вячеслав Колосков, голова Управління футболу та голену Державного комітету спорту СССР. Таким чином львівські симпатиків „Карпат“ при значній підтримці українських патріотів з усіх куточків України добились неможливої перемоги. Сам Колосков після підписання цього документу, між іншим, відмітив: „Цей випадок досі не має прецедентів у нашому спорті“.

Очевидно Колосков підписав цей документ, що має ч. 14-2/45, не з любови чи симпатії до українського футболу, а радше в наслідок величезних акцій, що її започаткувала київська „Спортивна Газета“ під керівництвом „Я. мама і тато за команду „Карпати“. До дня підпису цього документу на адресу згаданого газети прийшло

понад 70,000! листів і карток з різних міст і сіл України. Велика більшість цих ентузіастів відважно вимагали виправлення цього ганебного вчинку, в наслідок якого спортивні політруки окупанта розгромили футбольний клуб „Карпати“, який, будучи, підсилював на терені спорту український „буржуазний націоналізм“.

До тієї „армії“ вірних симпатиків українського футболу приєдналося ряд підприємств, кооператив, професіоналів, письменників, композиторів і навіть партійних організаторів Львова. Свого роду мирна революція, проти якої чоловічі чиновники в Москві вже не могли нічого вдіяти і тому були приневолени погодитися на відновлення „Карпат“. Вправді, „Карпати“ будуть змушені розпочати з Другої професійної ліги, що є свого роду футбольною лігою України, а футболисти цього клубу не будуть платними з каси Державного комітету спорту СССР. „Карпати“ — дитя довго очікуване і улюблене. Як особа офіційна і просто як болельщик, — заявив після підпису член делегації „Карпат“ Володимир Терещенко (голова Львівського обласного спортивного комітету): команда матиме все. „Добре розумію, що проблеми тільки починаються. Але ми свідомо йдемо ім на зустріч. Надто довго їх замовчували або не помічали... Що у нас є на сьогодні? Головне цей документ! Це — стадіон „Дружба“. Думасмо розповсюдити тисяч двадцять квитків вступу (на сезон). Можна було б, звичайно, і всі сорок, але не треба забувати і про болельщиків „Карпат“ і інших міст, адже, як показав читачий референдум „СГ“, їх стільки ж, скільки й львів'ян. Отже користуючись нагодою, запрошуємо всіх місця знайдуться, тільки прийдіть. Охоче поділимось з вами святом!.. Базу у нас тепер мабуть відберуть. А може й не відберуть... Усе одно будуватимемо свою! На перших порах допоможуть акціонери-спонсори, з ними вже домовлено. Не зайвою виявиться й допомога болельщиків. Якщо ми хочемо побачити високоякісний та яскраву гру, то і вкласти повинні відповідно все найкраще. То ж давайте разом подбасмо, щоб фраза все найкраще — „Карпати“ не залишилася фазою! Фінансуванням діяльності і платні футболистам „Карпати“ беруть на себе“. Це дозволив, говорив Терещенко, по-перше, набути певної самостійності та незалежності від керівних органів, а, по-друге, сподіваючись, стане добрим мотивуючим фактом для самих членів команди. Принцип „як граємо, так і маємо“. Про стартовий склад „Карпат“ говорив Рясніхін: „Точно сказати ще нічого не можемо. На сьогоднішній день група „Карпати“ одержала 35 пропозицій. Половина з них — від вихованців львівського футболу, яких спортова доля розкидала по різних кутках країни. Всі вони прагнуть зробити внесок у справу відродження колишньої слави „Карпат“. Вони мабуть і стануть майбутнім стрижнем команди... більше року в другій лізі „Карпати“ затримувались на мають права — болельники чекають від нас перемоги... Але, відроджуючи „Карпати“, мали на увазі також відродження того футбольного осередку, на який тягнулася злізна молодь із західних областей України. Так було, так буде. Тому в майбутньому складі команди другу половину неодмінно складатиме молодь“.

На закінчення репортажу підсумував від себе спеціальний кореспондент „Спортивної Газети“ К. Медведєв такими двома реченнями: „Дякую вам, шановні читачі, а також сподіваюся, що ви підтримаєте команду „Карпати“ так само гаряче, як і саму ідею її відродження. Адже, як бачите, все в наших силах, коли ми разом і твердо знаємо, чого прагнемо!“

Подав (от)

SERVICE

UKRAINIAN TYPEWRITERS

also other languages complete line of office machines & equipment.

JACOB SACHS

251 W. 98th St.
New York, N.Y. 10025
Tel. (212) 222-6683
7 days a week

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,

12-го ЛЮТОГО 1989 р.

Клівленд, Огайо. Річні збори 336-го Відд. Т-ва „Сокіл“ о год. 12-й полудни в кафеетрі парадії св. Йосафата у Пармі, Огайо. На порядку дня: звіти за минулий рік, вибір урядовців на 1989 р. або справа злики Відділу з другим Відділом УНС. Просимо всіх членів взяти участь у цих важливих нарадах. М. Мельничук, предс., В. Стригун, секр.

П'ЯТНИЦЯ,

17-го ЛЮТОГО 1989 р.

Нью Йорк, Н. Й. Річні збори 457 Відд. Т-ва „Культура“, о год. 5:30 по пол. при 304 E 5th St., apt. 2B. Якщо на означену годину не прибуде відповідна кількість членів, збори відбудуться пізніше. Проситесь членів Відділу прибути на збори. Галія Кілар, секр.

ВІДІШЛИ

● ВІД НАС ●

ІВАН ПОЛЯНСЬКИЙ, член УНС Відд. 234-го Т-ва „Запорозька Січ“ в Елізабет, Н. Дж., помер 26-го грудня 1988 р. на 67-му році життя. Нар. 1921 року в селі Чистогорі, повіт Сніж, Україна. Членом УНС став 1966 року. Залишив у смутку сестер — Юлію в Америці, Анастасію з родиною в Польщі, Еду з сином в Україні, племянників і племянниц з родинами. Похорон відбувся 29-го листопада 1988 року на цвинтарі св. Андрія Первозванного в Св. Бавид Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Хитра, секр.

БОГДАН ГАДЗЕВИЧ, член УНС Відд. 277-го ім. Івана Христителя в Гартфорд, Іл. Дж., помер 21-го листопада 1988 року на 73-му році життя. Нар. 13-го вересня 1915 року в Україні. Залишив у смутку дружину Катерину, сина Андрія, дочку Дарію, дві сестри Ольгу Стеткевич і Софію Рубай та п'ятеро онуків. Похорон відбувся 26-го листопада 1988 року на Укр. Кат. Цвинтарі в Гартфорд, Іл. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Осип Гладун, секр.

ІРЕНА МАЗУР, член УНС Відд. 63-го Т-ва „Січ“ у Форд Сіті, Па. померла 23-го листопада 1988 року на 70-му році життя. Нар. 25-го вересня 1918 року в Форд Сіті, Па. Членом УНС стала 1936 року. Залишила у смутку сестру Стефанію Августин, сина Демиса і Леррі, онуків Марка і Матея. Похорон відбувся 29-го листопада 1988 року на цвинтарі Святої Трійці у Форд Сіті, Па.

Вічна Йй Пам'ять!

Михайло Турко, секр.

ІВАН ПОЛЯНСЬКИЙ, член УНС Відд. 65-го ім. Св. Володимира в Елізабет, Н. Дж., помер 26-го листопада 1988 року на 67-му році життя. Нар. 3-го січня 1921 року в Україні. Членом УНС став 1953 року. Залишив у смутку три сестри: Юлію Полянську, Анастасію Малій і Еду Майкович. Похорон відбувся 29-го листопада 1988 року на цвинтарі св. Андрія в Бавид Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

А. Смет. секр.

СТЕФАНІЯ ВАЩЕКЕВИЧ, член УНС Відд. 128-го ім. Тараса Шевченка в Клівтон Гейтс, Па., померла 14-го жовтня 1988 року на 74-му році життя. Нар. 25-го червня 1914 року в Ступиці, повіт Самбір, Україна. Членом УНС стала 1968 року. Залишила у смутку мужа Волтера, дві дочки Ірену Дініколу і Павліну Морф, четверо онуків і одного правнука. Похорон відбувся 18-го жовтня 1988 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Спрінгфілд, Па.

Вічна Йй Пам'ять!

Володимир Горбань, секр.

TARKA COMPANY

26 First Avenue

New York, N.Y. 10009

Tel.: (212) 473-3550

ПРЕКРАСНІ ПИСАНКИ (правдні та дерев'яні) в різних візорах та в різних цінах.

BUSINESS SERVICE

Музика в найкращих українських традиціях! (Весілля, христини, ювілеї)

СЛАВКО КОСІВ

на акордеоні, піанно або з цілою оркестрою.

Тел.: (212) 792-1709

Satisfaction or your money back!

P I Z N E

Самітна старша жінка в Глен Спей, Н. Й. коло „Верховини“ пошукує

СТАРШУ ЖІНКУ

для товариства і малої помочі в хаті. Мешканці і харчі безплатні. Телефонувати:

(914) 856-3223 або (914) 856-6205

UKRAINIAN SINGLES NEWSLETTER

Serving Ukrainian singles of all ages throughout the United States and Canada.

For information send a self-addressed stamped envelope to: Single Ukrainians P.O. Box 24733 Phila., Pa. 19111

BUSINESS SERVICE

ГРОШІ до СССР 1 РУБЕЛЬ ВКЛЮЧАЄ ВСЕ \$2.10

(Включене доставка і забезпечення) (Мінімальне замовлення — 30 руб.) Ціни відповідають мінімальному курсу іноземної валюти і підлягають будь-яким оподаткуванням і змінам що можуть статися до отримання.

ОФІСНИЙ ПЕРЕКАЗІ ВСІ ПЛАТІЖОСІ ПОВНІСТЮ ГАРАНТОВАНІ ВАМ ПОСЛАЄТЬСЯ РОЗПІСКА ПІДПИСАНИЙ І ЗАБЕЗПЕЧЕНИЙ ЗАПРОУКОЮ

GRAMERCY SHIPPING, INC.

744 Broad Street

Newark, N.J. 07102